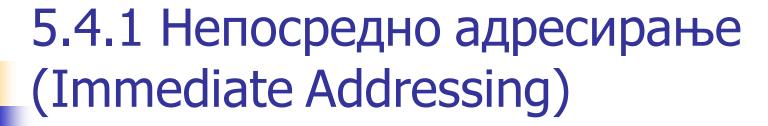


5.4 Адресирање

- Како се интерпретираат битовите од адресните полиња за да се најде операндот?
 - Адресното поле може да ја содржи мемориската адреса на операндот, определена уште во процесот на преведување
 - Но, постојат и други можности кои овозможуваат пократки спецификации и динамичко определување на адресите(!)
- Начини на адресирање (адресни режими):
 - Непосредно адресирање
 - Директно адресирање
 - Регистерско адресирање
 - Регистерско индиректно адресирање
 - Индексирано адресирање
 - Базно-индексирано адресирање
 - Stack адресирање



- Наместо адреса, инструкцијата веќе го содржи операндот (операндот не треба да се бара ниту во меморија, ниту во регистер)!
 - Адресниот дел од инструкцијата, всушност, го содржи самиот операнд, наместо адреса или некоја друга информација која опишува каде се наоѓа операндот (наједноставен начин за специфицирање на операнди!)
- Непосреден операнд (immediate operand) автоматски се презема од меморијата со преземањето на самата инструкција
- ПРИМЕР: Инструкција која запишува константна вредност 4 во регистерот R1

MOV R1 4



5.4.2 Директно адресирање (Direct Addressing)

- Операндот се наоѓа во меморија, а мемориската адреса е директно наведена!
 - За операнд кој се наоѓа во меморијата, може директно да се наведе неговата мемориска адреса
- Инструкцијата секогаш ќе пристапува на истата мемориска локација (вредноста содржана на таа локација може да се менува, но не и локацијата)
 - Може да се користи само за пристап до глобални променливи чии адреси се познати уште во процесот на преведувањето



- Операндот се наоѓа во регистер, а регистерот е директно наведен!
 - Во основа, исто како и директното адресирање

 но, наместо мемориска локација, се
 специфицира регистер
- Кај load/store архитектурите, речиси сите инструкции го користат исклучиво овој начин на адресирање
 - Не се користи единствено при пренесување на операнд од меморија во регистер (LOAD инструкција), или од регистер во меморија (STORE интрукција). Но, дури и тогаш, еден од операндите е регистер!



5.4.4 Регистерско индиректно адресирање (Register Indirect Addressing)

- Операндот се наоѓа во меморија, но мемориската адреса треба да се прочита од некој регистер (регистерот е покажувач)!
 - Операндот кој се специфицира доаѓа од меморијата (или се запишува во меморијата), но неговата адреса не е директно наведена во инструкцијата, туку е содржана во регистер
- Кога адресата се користи на овој начин, се нарекува покажувач (pointer)
 - Можно е обраќање до различни мемориски локации при повторните извршувања на истата инструкција(!)



5.4.4 Регистерско индиректно адресирање (Register Indirect Addressing)

 ПРИМЕР: пресметување на збирот на елементите на едно-димензионално поле (низа) од 1024 цели броеви!

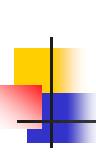
```
МОV R1, #0 ; R1 го содржи збирот, иницијално 0 (непосреден операнд) мОV R2, #А ; R2 = адреса на полето (A) (непосреден операнд) мОV R3, #А+4096 ; R3 = адреса на првиот збор после полето (непосреден операнд) регистерско индиректно адресирање на операндот (преку R2) АDD R2, #4 ; инкрементирај го R2 за еден збор (4 бајти) смР R2, R3 ; дали сме дошле до крајот? ("compare") в LT LOOP ; ако R2<R3, не е крај, продолжи! ("branch if less than")
```



- Операндот се наоѓа во меморија, но адресата треба да се добие со собирање на две вредности (регистер + константа)!
 - Мемориските локации се адресираат со наведување на регистер (експлицитно или имплицитно) и константно релативно поместување (offset)
- ПРИМЕР1: пристапот до локалните променливи кај IJVM се остварува со посредство на покажувач кон меморијата (содржан во регистерот LV) и релативно поместување содржано во самата инструкција)
- ПРИМЕР2: (обратно!) покажувачот кон меморијата може да биде содржан во самата инструкција (A=124300), а релативното поместување (i) во регистер (R2)

MOV R4, A(R2) ; R4 = A[i]

MOV R4 R2 12430



5.4.6 Базно-индексирано адресирање (Based-Indexed Addressing)

- Операндот се наоѓа во меморија, но адресата треба да се добие со собирање на две или три вредности (регистер + регистер + константа)!
- Мемориските адреси се пресметуваат со собирање на два регистри (база + индекс) и (незадолжително) дополнително релативно поместување (offset)

MOV R4 R2 R5

MOV R4, (R2+R5)

; ако R5 ја содржи адресата A, тогаш R4 = A[i]



5.4.7 Stack адресирање(Stack Addressing)

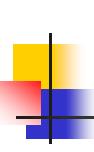
- Крајна граница во настојувањето да се редуцираат должините на адресите е неупотребата на адреси, воопшто – нула-адресни инструкции
- ПРИМЕР: IADD во спрега со stack (кај IJVM машината)



 Запишување на алгебарски формули – наместо операторот да се става помеѓу операндите (infix; inorder), тој се запишува на крајот (postfix; postorder; RPN – J.Lukasiewicz (1958))

Infix	RPN
A+BxC	ABCx+
AxB+C	ABxC+
AxB+CxD	ABxCDx+
(A+B)/(C-D)	AB+CD-/
AxB/C	ABxC/
((A+B)xC+D)/(E+F+G)	AB+CxD+EF+G+/

- Како се интерпретира?
 - Штом се забележи операнд, истиот се запишува на врвот од stack-от (PUSH)
 - Штом се забележи оператор, се извршува соодветната инструкција



5.4.8 Однос помеѓу кодовите на операции и начините на адресирање

- ПРИМЕР1: едноставен дизајн на формати на инструкции кај три-адресна машина
 - Сите аритметички и логички инструкции (три регистри)
 - LOAD и STORE инструкции пристап до меморија со индексиран начин на адресирање (регистер SRC1 + 13-битна непосредна константа – OFFSET)
 - 3. Инструкции за условно разгранување (24-битен OFFSET)

	Bits	8	1	5	5	5	8
1 [OPCODE	0	DEST	SRC1	SRC2	

2	OPCODE	1	DEST	SRC1	OFFSET
5-6		•			

		l l
- 2 I	ODCODE	OFFCET I
J	UPCUDE	UFFSET



5.4.8 Однос помеѓу кодовите на операции и начините на адресирање

- ПРИМЕР2: едноставен дизајн на формати на инструкции кај дво-адресна машина, чии операнди можат да се читаат и од меморија
 - MODE начин на адресирање
 - 000 непосредно
 - 001 директно
 - 010 регистерско
 - 011 регистерско-индиректно
 - 100 индексирано
 - 101 stack адресирање
 - 110 ...
 - **111** ...
 - За секој директно адресиран операнд, или за индексирано адресирање со 32-битен offset, бидејќи НЕМА доволно битови, може да се користи дополнителен збор, со што (во најлош случај) инструкцијата би била долга 96 бита

 Bits
 8
 3
 5
 4
 3
 5
 4

 OPCODE
 MODE
 REG
 OFFSET
 MODE
 REG
 OFFSET

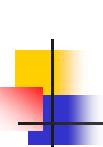
 (Optional 32-bit direct address or offset)

 (Optional 32-bit direct address or offset)



5.5 Типови на инструкции

- Инструкции за копирање на податоци
- Дијадни операции
- Монадни операции
- Споредувања и условни разгранувања
- Инструкции за повикување на процедури
- Влезно/излезни инструкции



5.5.1 Инструкции за копирање на податоци

- Доделување вредности на променливи
 - A=B вредноста што се наоѓа на мемориска адреса В се копира на локација А
- 4 можни видови на копирање на податоци
 - Податокот може да доаѓа од меморија или од регистер, а може да се запишува во меморија или во регистер
- Некои компјутери имаат 4 различни инструкции за 4-те различни случаи
- Најчесто:
 - Податоците се читаат од меморија во регистер со LOAD инструкција
 - Податоците од регистер во меморија се запишуваат со STORE инструкција
 - Со MOVE инструкција податоците се пренесуваат од регистер во регистер
 - Не постои инструкција за копирање од меморија во меморија



- Дијадни операции (Dyadic Operations) операции кои комбинираат два операнди за да продуцираат резултат
 - Собирање, одземање, множење и делење на цели броеви
 - Булови инструкции кај повеќето машини, обично секогаш се присутни AND и OR, а понекогаш и XOR, NOR и NAND
 - Инструкции за работа со броеви со подвижна запирка
- ПРИМЕР1: примена на AND за издвојување на битови од збор (издвојување на вториот бајт од 4-бајтен збор)
 - 10110111 10111100 11011011 10001011 A
 - 00000000 11111111 00000000 00000000
 В (маска)
 - ____
 - 00000000 10111100 00000000 00000000 A AND B
 - Резултатот, потоа, може да се помести надесно за 16 бит-позиции



5.5.2 Дијадни операции

 ПРИМЕР2: примена на OR за запишување на битови во збор (измена на четвртиот бајт во 4бајтен збор)

```
    10110111 10111100 11011011 10001011
    11111111 1111111 1111111 100000000
    10110111 10111100 11011011 00000000
    00000000 00000000 01010111
    10110111 10111100 11011011 01010111
    (A AND B) OR C
```



- Монадни операции (Monadic Operations) операции кои имаат еден операнд и продуцираат еден резултат
- Операции за поместување (shift) или ротирање (rotate) на содржината на еден збор или бајт

```
    00000000 00000000 00000000 01110011
```

00000000 00000000 00000000 00011100

11000000 00000000 00000000 00011100

А поместено 2 бита надесно

А ротирано 2 бита надесно

- Поместувањето надесно, често пати, се прави со задржување на знакот (sign extension)
 - 11111111 11111111 11111111 11110000 A
 - **0**0111111 11111111 11111111 11<mark>1111</mark>00

без задржување на знакот

11111111 11111111 11111111 11111100

со задржување на знакот

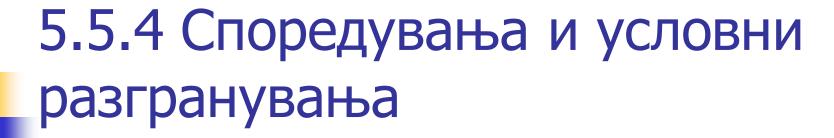


- Поместувањето може да се користи за реазлизација на множење и делење со степени на бројот 2
 - Ако позитивен цел број се помести налево за k битови, резултатот (без преполнување) е оригиналниот број помножен со 2^k
 - Ако позитивен цел број се помести надесно за k битови, резултатот е оригиналниот број поделен со 2^k
- Поместувањето може да се користи за забрзување на одредени аритметички операции
 - ПРИМЕР: 18*n = 16*n + 2*n, може да се реализира со
 - Поместување на копија на п налево за 4 бита
 - Поместување на n налево за 1 бит
 - Собирање
 - ВКУПНО: 1 копирање + 2 поместувања + 1 собирање, што често пати е побрзо од 1 множење

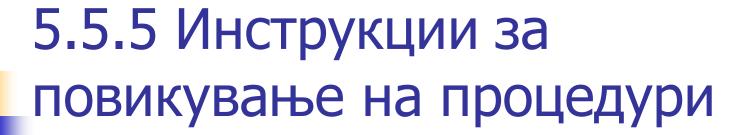


5.5.3 Монадни операции

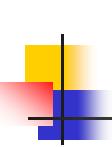
- Други често користени монадни операции
 - CLR поставување на "нула" (со еден операнд)
 - INC монадна форма на ADD додавање на 1
 - NEG монадна форма на (0 X)
- ЗАБЕЛЕШКА: дијадните и монадните операции, многу почесто се групираат според функцијата што ја извршуваат, а не според бројот на операнди
 - Аритметички операции (вклучувајќи и негација)
 - Логички операции (вклучувајќи и поместување)
 - ...



- Тестирање на податоци и промена на секвенцата на инструкции што треба да се извршат
 - ПРИМЕР: sqrt(x) ако x е нагативно, се појавува порака за грешка; инаку, се пресметува квадратниот корен на x
- Инструкции за условно разгранување проверуваат одреден услов и предизвикуваат разгранување (скок) на соодветна мемориска адреса ако условот е исполнет
 - Проверка дали одреден бит во машината е 0 или не (на пр. битот за знак на некој број sign bit)
 - Проверка на битови за условни кодови (на пр. бит за преполнување – overflow bit, бит за пренос – carry bit, Z-бит – zero bit,...)
 - Споредување на два збора или два знака, со цел да се утврди дали се еднакви или не
 - Триадресна инструкција две адреси за податоците, и една адреса на која треба да продолжи извршувањето ако условот е исполнет
 - Двоадресна инструкција инструкција која прави споредба и поставува еден или повеќе битови за условни кодови, кои потоа ги проверува следната инструкција (Pentium II, UltraSPARC II, ...)

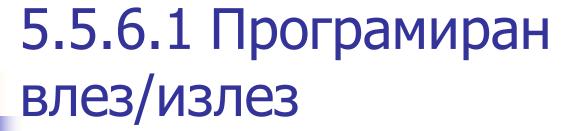


- Процедура група од инструкции која извршува одредена задача и може да биде повикана од повеќе различни места во програмата (procedure, subroutine, method)
- Штом процедурата ќе ја изврши задачата, мора да се врати на наредбата која следува непосредно по повикот (повратна адреса – return address)
- Повратната адреса може да се зачува во:
 - Меморија
 - Регистер
 - Stack штом ќе заврши процедурата, повратната адреса се зема од врвот на stack-от и се запишува во програмскиот бројач (се избегнуваат проблемите кои се појавуваат кога една процедура повикува друга, или кога процедурата се повикува самата себе (рекурзија – recursion))



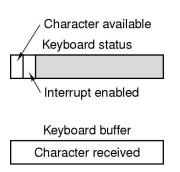
5.5.6 Влезно/излезни инструкции

- Најмногу се разликуваат од машина до машина
- Влезно/излезни шеми кои се применуваат кај персоналните компјутери:
 - Програмиран влез/излез
 - Влез/излез реализиран со **прекини** (interrupts)
 - Влез/излез реализиран со директен пристап до меморијата (Direct Memory Access – DMA)



- Обично, постои една влезна инструкција и една излезна инструкција
- Секоја од нив може да селектира еден од влезно/излезните уреди
- Еден единствен знак (character) се пренесува помеѓу одреден регистер во процесорот и селектираниот влезно/излезен уред
- Процесорот мора да изврши секвенца од инструкции за секој еден знак што се чита или запишува
- НЕДОСТАТОК: Процесорот поминува најголем дел од времето во повеќекратно извршување на блок од наредби, чекајќи додека влезно/излезниот уред биде спремен за читање или запишување на знак – busy waiting (зафатено чекање)

5.5.6.1 Програмиран влез/излез



```
Ready for next character
Display status
Interrupt enabled
Display buffer
Character to display
```

```
void output_buffer (char buf[], int count)
   int status, i, ready;
   for (i=0; i<count; i++)
         do
                  status = in (display_status_reg);
                  ready = (status >> 7) & 0x01;
         while (ready != 1);
         out (display_buffer_reg, buf[i]);
```



- Наместо да чека, процесорот може да иницира одреден влезно/излезен уред и да побара од него да генерира прекин (interrupt) кога влезно/излезната операција ќе биде комплетирана (со поставување на INTERRUPT ENABLE битот во статусниот регистер на уредот)
- НЕДОСТАТОК: За секој пренесен знак се генерира прекин, а опслужувањето на прекините не е едноставно!



- DMA-контолер чип со директен пристап до магистралата кој има (најмалку) 4 регистри чија содржина може да се менува софтверски
 - Мемориска адреса од која се чита или запишува
 - Број на бајтови (или зборови) што треба да се пренесат
 - Идентификатор на влезно/излезниот уред
 - Вид на операцијата: читање (на пр. 0) или запишување (на пр. 1)
- ЗАБЕЛЕШКА: во споредба со процесорот, DMA секогаш има повисок приоритет за пристап до магистралата, бидејќи влезно/излезните уреди најчесто не можат да толерираат доцнења
 - крадење на циклуси (cycle stealing) DMAконтролерот "краде" циклуси на магистралата (процесорот ке мора да чека, но барем не мора да опслужува прекини)

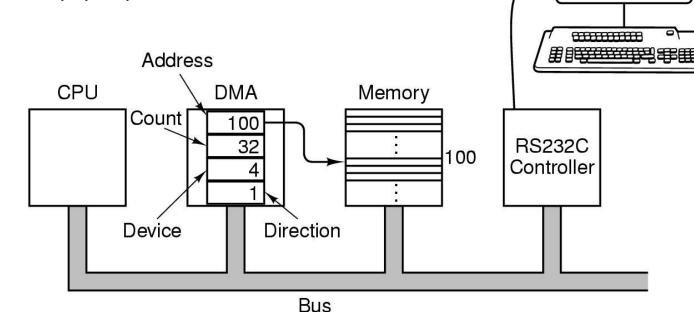


ПРИМЕР: запишување на блок од 32 бајти **од** мемориска адреса 100 **на** монитор (на пр. уред број 4)

По запишувањето на секој бајт, DMA-контролерот го инкрементира сопствениот адресен регистер за 1 и го декрементира бројачот на бајтови за 1

Ако бројачот е сеуште поголем од 0, се чита следниот бајт од меморијата и се пренесува до терминалот

Кога бројачот е 0, трансферот на податоци завршува и се генерира прекин



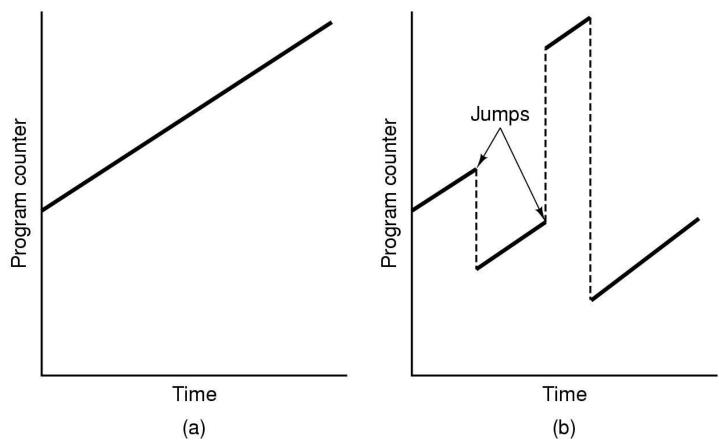
Terminal



- Текот на контролата (Flow of Control) се однесува на редоследот по кој динамички се извршуваат инструкциите (за време на извршувањето на програмата)
 - Во отсуство на разгранувања и повикувања на процедури, инструкциите се извршуваат сукцесивно и се преземаат од последователни мемориски адреси
- Повикувањата на процедурите предизвикуваат промена на текот на контролата – извршувањето на тековната процедура запира, а започнува извршувањето на повиканата процедура
- Слични промени во текот на контролата предизвикуваат т.н. корутини (coroutines) при повторно повикување на корутината, извршувањето започнува не од почеток, туку од онаа наредба каде што се застанало претходниот пат (погодно за симулирање на паралелни процеси)
- При појава на посебни услови, промена на текот на контролата предизвикуваат и т.н. стапици (traps) и прекини (interrupts)



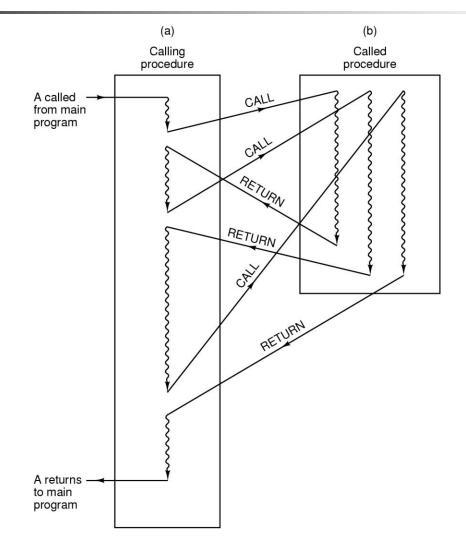
5.6.1 Разгранувања



АК-11 П.Митревски

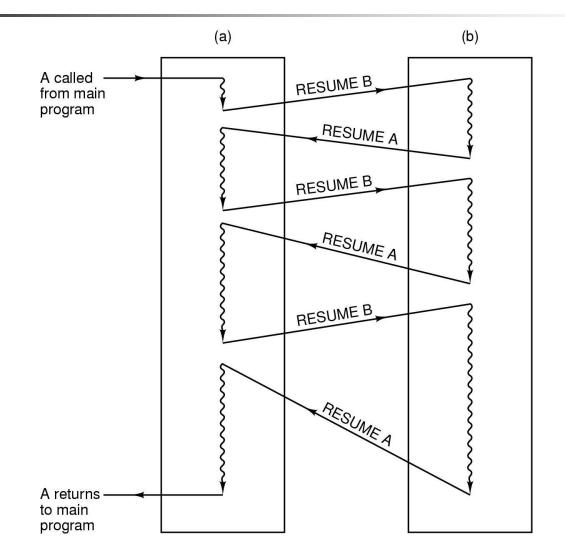


5.6.2 Процедури





5.6.3 Корутини





- Стапица (trap) еден вид автоматско повикување на одредена процедура (trap handler), иницирано од некоја состојба предизвикана од програмата, а детектирана од хардверот или микропорграмата
 - ПРИМЕРИ: преполнување, недефиниран код на операција, иницирање на непознат влезно/излезен уред, делење со нула, ...
- Прекин (interrupt) промена на текот на контролата предизвикана не од програмата која се извршува, туку од други причини (најчесто поврзани со влезно/излезните операции)
 - Прекинот предизвикува
 - 1) запирање на програмата која се извршува,
 - 2) запишување на програмскиот бројач и PSW (Program Status Word) на stack и
 - 3) пренесување на контролата на т.н. interrupt handler (опслужувач на прекинот) кој
 - 4) ја запишува содржината на регистрите на stack,
 - 5) извршува одредена акција, а потоа
 - 6) ја враќа контролата на прекинатата програма



5.6.4 Стапици и прекини

РАЗЛИКА:

- стапиците се синхрони со програмата (предизвикани директно од неа) – при исти влезни податоци, секогаш се појавуваат на исто место во програмата, при секое повторно извршување
- прекините се асинхрони нивното појавување варира и зависи од моментот кога ќе се иницира влезно/излезната операција (на пример, кога точно операторот на тастатурата ќе притисне Enter)